

Ajatuksiani avioliiton ulkopuolisesta seksistä, avosuhteista ja avioliitoista

Julkaisen [suomi24.fi-foorumilla kirjoittamiani viestejä](http://suomi24.fi), sillä ne voivat olla hyödyllisiä lukijoilleni ja Jumalan seurakunnalle. Olen saattanut tehdä viesteihini muutoksia tätä julkaisua varten.

5.11.2011 13:55

"Halu" omaa kihlattua kohtaan ei ole syntiä, mutta sitä ei ole lupa täyttää ennen avioliittoa. Raamatun kirjoittamisen aikana oli selviö, että yhdyntää harjoitettiin vasta naimisiin menon jälkeen, ei ennen sitä. Jos joku mies "lankesi" tällä alueella, oli hänen otettava nainen vaimokseen, vaikka ei olisi pitänyt hänestä enää yhdynnän jälkeen - niinhän valitettavan usein käy, kun etsitään vain nautintoa ja himon tyydytystä, ei pysyvää parisuhdetta. Mooseksen laissa oli lisäksi säädetty "kovat sakot" siitä, jos joku makasi "vapaan neitsyen" (neitsyen, joka ei ollut kihlattu toiselle), ja hänen isänsä (ja neitsyt itse) eivät tahtoneet avioliittoa yhdynnän jälkeen. Miehen tuli maksaa isot myötäjäiset vaikka avioliitto ei olisi toteutunut. (2. Moos. 22:16-17) Tällä tavalla suojeltiin neitojen kunniaa ja siveyttä. Lain tarkoitus oli siis pyhittää (erottaa) seksi avioliittoa varten ja suojata erityisesti naisen asema, joka olisi vaarantunut irtosuhteista.

<http://www.inri.fi/haureus/esi.pdf>

Tuolla löytyy tarkemmin tutkittuna Raamatun opetukset tästä aiheesta.

5.11.2011 14:18

Nimimerkki "Lance" kirjoitti:

"...miesten purkautumattomuus aiheuttaa fyysisiä sekä henkisiä ongelmia/sairauksia..."

Tälle väitteelle ei löytyne mitään perusteita tieteellisistä tutkimuksista tai uskovien todistuksista. Esimerkiksi Grantley Morris todistaa selibaatin olevan täysin normaali elämäntapa, kun siihen on tottunut. Sen sijaan itsetyydytys aiheuttaa riippuvuutta ja psyykkisiä ongelmia, ja johtaa pahimmillaan perversioihin. Itsetyydytys ei siis – toisin kuin usein väitetään – johda seksuaalisten paineiden laukeamiseen vaan lisää niitä ja kasvattaa seksuaalisia haluja. Jos nämä halut tyydyttämisen sijaan tukahdutettaisiin pidättymällä itsetyydytyksestä ja seksistä, niin ne ajan mittaan hellittäisivät.

Seksuaalisen laukeamisen tarve ei ole yhtä pakottava kuin syömisen, juomisen, ulostamisen tai virtsaamisen tarve. Ihminen pärjää ihan hyvin ilman seksuaalista tyydytystä, minkä esimerkiksi (sodassa tai onnettomuudessa) ruhjoutuneet miehet elämällään todistavat: he eivät pysty laukeamaan. Vaikka miehen kivekset tuottavat siittiöitä ja spermaa, ei siemensyöksy ole välttämätön siemennesteen poistumiseksi. Se poistuu luonnollisella tavalla vähän kerrassaan virtsaamisen yhteydessä ja vähäisenä vuotona, vaikka orgasmia ei saataisi. Naisilla munasolu poistuu kuukautisten aikana eikä heilläkään ole välttämätöntä laukeamisen tarvetta.

Jos laukeaminen tapahtuu unessa, ei se tietystikään ole syntiä, koska sitä ei voida kontrolloida eikä siihen voida vaikuttaa.

Aiheesta lisää:

Emil Anton, Itsetyydytys ja pornografia

<http://hyviauutisia.net/seksuaalimoraali/itsetyydytys-ja-pornografia/>

Grantley Morris, Masturbation and the Bible (artikkelisarja alkaen)

<http://www.net-burst.net/sexuality/masturbation.htm>

Petteri Haipola, Itsetyydytys

<http://www.kolumbus.fi/petteri.haipola/masturbointi.shtml>

Petri Paavola, Masturbaatio

<http://koti.phnet.fi/petripaavola/Masturbaatio>

6.11.2011 15:58

Tietääkseni vapaat suunnat, lestadiolaiset ja katolinen kirkko opettavat oikein siitä, että seksistä tulee pidättyä avioliittoon asti. Ehkä ortodoksitkin, mutta en ole lukenut heidän opetuksiaan. Eri asia on sitten se, eletäänkö opetuksia ja ohjeita todeksi vai ei.

Avoliitosta ei taida olla virallista kantaa millään kirkolla. Luterilaisista ainakin Olavi Peltola on kirjoittanut siitä artikkelin "Hän elää avoliitossa".

<http://www.kolumbus.fi/rov.o.peltola/teemat/Avoliittoa.htm>

Vapailta suunnilla ei taida olla kovinkaan paljon opetusta tästä asiasta netissä?

6.11.2011 19:41

Olet oikeassa siinä, että julistajien kannattaa keskittyä huolehtimaan omasta perheestään ja parisuhteestaan. Meidän tulisikin olla esikuvia muille siitä, miten Jumalan sanan ohjeiden ja käskyjen mukaan tulee elää; elää ne todeksi. Koiviston kohdalla toimittiin aivan oikein, kun hänet erotettiin tehtävistään, ja hän toimi itse oikein, kun erosi ja pyysi anteeksi tekojaan. (Nokia Mission ent. johtaja)

Kirjoituksesi tukee sitä käsitystä, joka kristityillä sanan julistajilla avioliitosta on. Se on (avioliiton) kokeilua, jossa etsitään itselle pitkäaikaista kumppania ja yhtenä tärkeänä kriteerinä on seksuaalinen suorituskyky tai viehätysvoima.

Kristillisessä ajattelussa lähdetään liikkeelle erilaisesta lähtökohdasta, kun elinaikaista kumppania etsitään - tai niin ainakin pitäisi lähteä. Avioliitossa sitoudutaan pitämään huolta toinen toisestaan tulipa eteen sitten mitä tahansa. Se on luottamukseen perustuva liitto, jossa osapuolina ovat puolisoitten lisäksi heidän perheensä. Näin turvataan perheen elämä ja suvun jatkuminen.

Jumalan käskyjen tarkoitus ei ole alistaa naista vaan suojella häntä. Mooseksen laissa olevat kohdat, joissa edellytetään naiselta neitsyyttä, on tehty hänen suojakseen, ei raskautukseksi hänelle. Niillä säädöksillä suojattiin neitsyden kunnia ja taloudellinen tulevaisuus. Siihen aikaan ei ollut tapana arvostaa aviopuolisoehdokkaina naisia, jotka ovat maanneet kymmenien eri miesten kanssa "kokeiluavioliitoissa", niin kuin nyt tehdään.

Monen vaimon pitäminen oli muinoin Israelissa hyvin pitkälle käytännön järjestely, koska miehiä kuoli paljon sodissa. Kaikille naisille ei riittänyt sen vuoksi omaa aviomiestä. Veljillä oli tapana naida veljeltä jäänyt leski ja pitää hänestä huolta. Vain varakkailla miehillä oli oikeus naida monta vaimoa, koska he pystyivät pitämään heistä huolta. Siihen aikaan naisilla oli huonompi mahdollisuus elättää itsensä kuin nykyään, joten tämä järjestely oli tehty heidän parhaakseen. Nykyään siihen ei ketään kehoiteta vaan päinvastoin pidetään vääränä monen vaimon ottamista sen aiheuttamien monien perhe-ongelmien vuoksi, joista mustasukkaisuus ja eturistiriidat ovat yleisimpiä. Mooses puuttui laissaan juuri näihin epäkohtiin, mutta ei kieltänyt monen vaimon pitämistä, koska sille tavalle oli olemassa perusteet (osittain se saattoi johtua myös israelilaisten pakanoilta opitusta tavasta, josta ei päästy kokonaan irti, mutta rajoitettiin sen tuomia epäkohtia ja parannettiin naisen asemaa lain säädösten kautta).

Sinä et näyttäisi uskovan lainkaan Jumalaan. Mitä väliä sinulle pitäisi olla siitä, jos jotkut haluaisivat nykyään pitää montaa vaimoa tai montaa miestä? Eikös se olisi vihreiden ja ateistien tasa-arvon mukaan pikemminkin syytä sallia ja säätää laki, joka mahdollistaisi moniavioisen liiton laillistamisen?

Nämä asiat ovat vain yksi osa kristittyjen elämää. Meillä on paljon muitakin tärkeitä asioita käsiteltävänä, joista kirjoitella nettiin ja opettaa seurakunnassa. Tämä on kuitenkin sellainen aihe, joka koskettaa meitä kaikkia ja herättää voimakkaita tunteita puolesta ja vastaan. Siksi se nousee muita asioita useammin esille mediassa ja erityisesti kristittyihin kielteisesti suhtautuvien toimesta. Eikö totta? :-)

7.11.2011 17:34

Ei ole mitään satuilua tai roskaa, että Mooses paransi naisten asemaa lainsäädännön kautta. Lue itse ne lait, niin ymmärrät ehkä jotakin. (2Moos. 21:10-11; 22:16-17; 5.Moos. 22:23-29)

Viimeisessä viitteessä olevassa laissa määrättiin raiskaajalle kuolemanrangaistus; eikös se olisi hyvä laki edelleen naisten kannalta?

Jakeessa 29 on käänkövirhe vuoden 1933 käänöksessä. Siinä kerrotaan samasta asiasta kuin 2Moos 22:16-17. Jos joku mies makaa neitsyen kanssa, joka ei pane vastaan vaan suostuu yhdyntään, niin hän on velvollinen ottamaan hänet vaimokseen, vaikka halveksisi häntä yhdynnän jälkeen eikä enää pitäisi hänestä. Jos isä ei antaisi tyttärelle miehelle (ehkäpä tytär ei itse sitä tahtoisi), niin miehen piti joka tapauksessa maksaa täydet myötäjaiset, vaikka avioliitto ei toteutuisi. Naimareissut tulivat silloin kalliiksi miehille ja näillä laeilla suojattiin pelkästään naisten oikeuksia, kunniaa ja taloudellista asemaa, ei miesten.

Eihän omia moraalisuhteita ja siveellisiä arvoja tarvitse edes Raamattuun perustaa, kun jo huomaa, mikä on parasta naisia (ja miehiä) varten. Kun puoliso valitaan nykyään seksikokeilujen kautta, niin naiset (ja miehet) makaavat monien ehdokkaiden kanssa. Täytyy olla melko pimeä sellaisen ihmisen, joka ylpeilee sillä, että hänen oma puolisonsa on maannut jopa kymmenien muiden kanssa ennen kuin löysi kokeilujen kautta "sen oikean", ja eroaa hänestäkin lopulta. Itse luontokin opettaa sen, että yksiavioisuus on ihmiselle paras vaihtoehto, eivätkä hillittömät seksikokeilut. Se on parasta myös lasten kannalta, jotka saavat olla aina molempien vanhempiensa kanssa, eikä heitä riepotella kodista toiseen vanhempien eron vuoksi.

Jos ihmiset eivät noudata Jumalan antamia käskyjä ja ohjeita, niin se ei todista sitä, että ne käskyt ovat huonoja. Se todistaa vain sen, että ihmiset ovat pahoja. Käskyt ovat silti hyviä ja niiden tarkoitus on suojella ihmisiä pahalta; jos niitä noudatettaisiin, varjeltuisimme monelta tuskalta ja vaivalta, mitä tottelemattomuudesta seuraa.

Muslimien "kunniamurha" perinne on heidän oma häpeänsä. Raamatun ilmoittama Jumala maksaa heille heidän tekojensa mukaan, joten älä sinä huolehdi siitä asiasta. Jeesus osoitti sen, että on parempi antaa anteeksi syntiä näillä alueilla tehneille kuin kivittää heidät kuoliaiksi. Samalla tulee opastaa heitä Jumalan tahdon mukaiseen elämään: "en

minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä enää syntiä tee!"

Jos noudattaisimme Jumalan käskyjä ja olisimme uskolliset yhdelle puolisolalle kuolemaan asti, niin meidän olisi paljon parempi olla. Niin myös koko yhteiskunnan. Seksuaalista vapautta tahtovat pilaavat oman elämänsä ja murentavat toimivan yhteiskunnan perustuksen, perheen, joka on sen perusyksikkö. On sängen ikävää, että vapaata seksiä opetetaan nykyään lapsille kouluissa. Se yhdessä vanhempien esimerkin kanssa johtaa yhä useammin särkyviin parisuhteisiin ja perheiden hajoamiseen. Se ei voi olla hyvä asia kenenkään kannalta. Kaikelta tältä vältyttäisiin, jos noudattaisimme Jumalan antamia käskyjä. Mitä useampi näitä käskyjä noudattaisi, sen parempi meidän olisi olla myös yhteisönä. Mutta mitä useammat elävät seksuaalisessa vapaudessa ilman terveitä rajoja, sitä huonommin perheet ja koko yhteiskunta voi.

Todista että olen väärässä, jos voit.

7.11.2011 22:38

En lähde siitä ajatuksesta, että Raamattu on totta vain siksi, että siinä niin sanotaan (että se on Raamattu). Kyllä Raamatunkin pitää kestä terve kritiikki. Mutta jos tarkastellaan esimerkiksi kuutta viimeistä käskyä, niin niiden hyvyys paljastuu vilpittömälle tutkijalle. Jos noudattaisimme niitä käskyjä, niin elämä lähimmäisten kanssa olisi paljon helpompaa. Jos taas rikomme niitä käskyjä vastaan, joutuu lähimmäinen aina kärsimään sen toisen väärinteosta; ja väärintekijä itsekin, huonosta omastatunnosta ja yhteiskunnan sanktioista (esim. varkaudesta joutuu edesvastuuseen, samoin väärän todistuksen antamisesta, jne.)

En myöskään väitä, että jokainen tekemäni tulkinta olisi välttämättä oikea. Olen erehtynyt vuosien varrella monista eri tulkinnoista. Voin siis erehtyä edelleen.

Mistä tiedät, että sinun tulkintasi on oikea, kun väität että "perheen kunniaa on loukattu, ei tytön?" Kyllä ennen vanhaan myös tytär tunsii kunniaansa loukatun, jos hänelle esim. lupasi naimisiin menon ja tämä sitten suostui makaamaan, mutta sen jälkeen hänet hylättiin. Ei siinä ole kyse perheen vaan tytön kunniaasta.

Mooseksen aikana naiset eivät asuneet yksityistaloudessa vaan joko miehensä tai vanhempiensa (tai lähimmän sukulaisten) taloudessa. Kieltämättä ajat olivat toiset kuin nyt, eikä kaikkia Mooseksen lain kohtia voida sellaisenaan nykyaikaan soveltaa. (Esim. myötäjäisiä ei ole välttämätöntä maksaa). Itse asiassa Apostolien tekojen 15. luvussa päätettiin, että pakanuudesta Jumalan tykö kääntyneitä sitovat ainoastaan haureuden kieltävä käsky ja pari syömiseen liittyvä käsky. (28-29) Näiden lisäksi kaikkia ihmisiä sitovat aina 10 käskyä ja niistä ne kuusi viimeistä ovat ihmisten välisiä suhteita koskevia. Jos niitä noudatettaisiin, olisi paljon helpompi elää.

Mitä myötäjäisiin tulee, niin ne eivät ole "porton palkka", jos siihen vihjasit.

Kun myötäjäiset tulivat perheelle, niin ne tulivat sille taholle, joka hoiti tyttären elatuksen. Tämä on luonnollinen järjestely ja näillä rahoilla maksettiin sen tytön elatuskustannukset. Siihen aikaan naisille oli välttämätöntä päästä naimisiin, jotta elatus olisi turvattu. Jos häväisty neito ei päätynyt naimisiin yhdynnän jälkeen, niin myötäjäisillä turvattiin hänen elantonsa. Naista suojeleva laki siis.

Onhan niitä tietysti sellaisia vapaan seksin kannattajia, jotka ovat vain yhden kumppanin kanssa elämänsä aikana. Kovin vähän heitä on. On aivan varmaa, että vapaa seksi lisää kumppaneiden määrää. Jos Jumalan tahtoa noudatettaisiin niin kumppaneita olisi vain yksi tämän elämän aikana, tai jos joku jäisi leskeksi, niin sitten ehkä useampia. Tämä on varmasti parempi vaihtoehto kuin nykyinen tilanne, jossa ei edes yritetä elää vain yhden kumppanin kanssa, vaan etsitään vapaasti monien ehdokkaiden joukosta itselle kumppania. Ensimmäiset kumppanit ovat siis "kokeiluja", eivät vakaassa aikomuksessa solmittuja uskollisuuslupauksen jälkeen tehtyjä liittoja, niin kuin Jumala tahtoi.

7.11.2011 22:40

En väitä, että kaikkien itseään kristityiksi sanovien tulkinta avioero-oikeudesta olisi oikein. Oma näkemykseni on yleisten tulkintojen vastainen.

"Puuttuminen avioeron saatavuuteen tuottaa onnettomia avioliittoja."

Avioliiton tarkoitus on suojella puolisoita. Raamatun syntyaikana avioliittosopimus suojeli nimenomaan naisia, jotka olisivat jääneet muuten heikoille, kun miehet olisivat hylänneet heidät "mistä syystä tahansa" – kun esimerkiksi tunsivat olonsa onnettomaksi tai olivat kyllästyneen puolisoonsa. Jeesus tuomitsi tällaisen käytännön eikä antanut miehille lupaa hylätä vaimojaan mistä syystä tahansa. Jeesuskin piti siis naisten puolta. Samalla hän tunnusti ja näytti toteen juutalaisten miesten synnit.

Avioliiton sitovuuden tarkoitus on saada puoliset selvittämään asiat ja jatkamaan yhdessä elämistä sen sijaan, että lähdetäisiin heti pois, kun ongelmia ilmenee. Avioliiton sitovuus on selvästi parempi vaihtoehto kuin nykyinen tapa jättää kumppani heti kun löytyy parempi tai kun entinen ei miellytä. Ensinkään ketään toista ja parempaa ei ole lupa edes katsella, kun yhdessä ollaan, mutta eihän se vapaaseen seksiin kuulu semmoinen sitovuus?

Olisiko sinusta oikein, että ukkosi lähtisi heti pois, kun löytää paremman ja on onneton sinun huonomman kanssa? Vai olisiko parempi, että hän ei etsisi tai edes ajattelisi toisia sillä tavalla vaan hoitaisi parisuhdettaan sinuun, niin että se

paranisi vuosien myötä niin kuin hyvä viini?

On tietysti asioita, joiden vuoksi avioero on jopa suotava. Yksi niistä on puolison uskottomuus tai sadistisuus. Toisin kuin monet muut, pidän tällaisissa tapauksissa luvallisena avioitua uudestaan, kunhan se uusi puoliso olisi kristitty – tämä siis ohjeena uskoville.

Epäuskoiiset tekevät joka tapauksessa mitä tahtovat riippumatta siitä, mitä Jumala tahtoo. Siitä huolimatta periaate yhtyä vain yhden kumppanin kanssa elämänsä aikana ja pysyä tälle uskollisena olisi parasta heillekin. Mutta kun se ei kelpaa, niin eläköön niin kuin tahtovat; eiväthän kaikki eläimetkään ole pariuskollisia. Riittää kun katsoo kissoja maatalon pihalla kiima-aikana.

Minä en usko siihen, että "uskonto ja valtio" pitäisi yhdistää. [Olen sellainen kristitty, joka olisi tapettu Lutherin Saksassa Lutherin mahtikäskystä, koska olen "eriuskoinen"](#). Tiedän, että aidot Jeesuksen opetuslapset ovat aina vähemmistönä yhteiskunnassa ja meidän on yritettävä sopeutua elämään täällä parhaan kykymme mukaan. Jos Jumalan käskyjen pitäminen on ristiriidassa yhteiskunnan lakien kanssa, niin silloin tottelemme Jumalaa, emme yhteiskunnan lakeja. Tästä syystä uskova lääkäri ei suostu tekemään aborttia eikä uskova tuomari voi vihkiä samaa sukupuolta olevia avioliittoon (uskova ei oikeastaan voi olla pastori omantunnon saastumatta, joten kirkon säännöt eivät päde meihin). Olisi siis mieluummin erottava virasta, jos sitä ei voi hoitaa yhteiskunnan painostuksen vuoksi. Ikävää, mutta niin se vain on.

"Sukupuolivalistuksen vähentämisestä seuraavat teiniraskaudet."

Nykyajan seksuaalista vapautta korostavassa yhteiskunnassa kyllä – mutta enemmän uskosta osattomien kuin uskovien keskuudessa. Uskovien ihanne seksin säästämisestä avioliittoon estäisi teiniraskaudet. Mutta eihän se "teille" sovi, koska teistä on epänormaalia pidettyä seksistä.

"Abortin laittomaksi julistamisesta laittomat abortit."

Tämä koskee taas uskosta osattomia enemmän kuin uskovia. Jos uskovien yhteisö toimisi Jumalan tahdon mukaan, niin raskaana olevat "teiniit" synnyttäisivät ja lapsista pidettäisiin huolta, samoin vanhemmista. Mutta jos alunperinkin toteltaisiin Jumalaa, niin raskauksia ei tulisi ennen avioliiton solmimista siihen sopivassa iässä.

Et taida erityisemmin pitää meistä "uskovista"? :-)

8.11.2011 11:58
"inhorealisti"

Puhut toistuvasti "vallankäytöstä".

On totta, että kirkot ovat käyttäneet valtaansa väärin ja tehneet ihmisten elämän välillä sietämättömäksi. Sen tietävät kaikki "kastajat" ja muut "eriuskoiset" kristityt, joita on vainottu [viimeistään 380-luvulta lähtien ja käsketty keisarin toimesta tappaamaan vuonna 413 säädetyin Rooman lain mukaan](#), jota myös ns. [uskonpuhdistajat sovelsivat käytäntöön](#). Kirkko on myös määrännyt siitä, miten nekin ihmiset saavat tai eivät saa elää, jotka eivät erityisemmin uskonnollisia ole olleet. Kirkossa käymiseenkin heitä on pakotettu tiukkojen rangaistusten uhalla.

Se, mitä kirkot ovat tehneet, eivät ole kuitenkaan todiste siitä, että Jumalan ja Jeesuksen vaikuttama usko olisi väärää, tai että Jumalan käskyissä tai ohjeissa olisi jotakin perustavanlaatuisia vikaa. Kristittyjen täytyy toki tietää, mitkä käskyt Jeesuksen ja apostolien mukaan meitä velvoittavat, jotta ei lähde Vanhan testamentin kivityslinjalle. Kivittämisenhän pitäisi alkaa Jeesuksen esimerkin mukaan meistä itsestämme, ei lähimmäisistämme.

Mutta mitä itse "vallankäyttöön" nykyaikana tulee, niin sinä vapaan seksin puolustajana ja koulujen sukupuolivalistuksesta päättävät ihmiset käytätte nimenomaan VALTAA ja neuvotte nuoria (ja kaikkia) harrastamaan seksiä hyvin varhaisessa vaiheessa ja AINA ensin avioliiton ulkopuolella. Teistä on epänormaalia säästää itsensä "sille ainoalle" avioliittoon. Niinpä tämä teidän villityksenne johtaa väistämättä moniin seksikokeiluihin ja kumppaneihin, sillä te pystytte vaikuttamaan VALLANKäytöllänne nuorten ja muiden ihmisten käytökseen, ihan niin kuin kirkko ennen vanhaan.

Tästä teidän väärästä vallankäytöstänne johtuvat sitten ne monet rikkoutuneet parisuhteet ja hajonneet perheet, kun ei ole kunnioitettu yksiavioisuutta ja uskollisuutta, vaan on etsitty itsekkäästi vain omaa parasta. Se ei ole sitä uhrautuvaa rakkautta, jota Jumala sanansa ja Henkensä kautta aidoissa kristityissä vaikuttaa.

Teidän valistuksenne johtaa siis jatkuviin sydänsuruihin ja eroihin, rikkoutuneisiin perheisiin. Niitä olisi paljon vähemmän, jos myös uskosta osattomat ihmiset kunnioittaisivat ja rakastaisivat puolisoitaan, ja selvittäisivät avioliiton sisällä parisuhdeongelmia pikemmin kuin että lähtisivät heti pois ongelmien ilmaantuessa ja hakisivat lohtua muualta.

Näemme tästä, että Jumalan tahdon ja käskyjen noudattaminen olisi parasta kaikille ihmisille, vaikka he eivät itse edes uskoi Jumalaa. Mutta käskyjen rikkomisen johtaa ongelmiin ja hajottaa perheitä murentaen siten yhteiskunnan vahvimpia perusyksiköitä.

9.11.2011 21:54

Niin kauan kuin yhteiskunnassa on lainsäädäntöä, täytyy sen perustua joihinkin normeihin. Vapaan seksin kannalla olevien tulisi itse asiassa pyrkiä poistamaan kaikki lainsäädäntö tältä alueelta sen sijaan, että he vaativat avioliitto-oikeutta homoille ja myöhemmin ehkä muillekin vähemmistöille.

Suomen avioliittolaki ja asetukset pyrkivät nekin osaltaan suojelemaan molempien puolisoiden ja lasten oikeuksia ja määrittelevät myös heidän velvollisuutensa. Vaikka tämä laki ei perustu kokonaan Raamattuun, niin pääperiaatteet kuitenkin. Kun lakia muutetaan ja on jo muutettu, niin se toimii vapaan seksin puoltajien kannalta paremmin, mutta suojelee liiton osapuolia huonommin. Kristityt eivät mahda sille mitään, eivätkä muslimit, koska me olemme vähemmistönä tässä maassa ja EU:ssa.

Sinänsä lainmuutoksella ei ole kovin suurta merkitystä kristityille, koska he noudattavat joka tapauksessa vapaaehtoisesti Jumalan lakia, jos noudattavat. Itse en ole poliittisesti aktiivinen, mutta jotkut kristityt ovat tahtoneet suojella muitakin kuin itseään kampanjoimalla mahdollisimman hyvän suojan antavan avioliittolain puolesta. Tämä taistelu on kuitenkin tuomittu jo etukäteen hävityksi, sillä valveutunut kristitty tietää, mitä kohti tämä maailma kulkee.

Seksuaalisuus ja perheasiat koskettavat meitä jokaista, vaikka laissa ei siitä säädettäisi. Jokainen joutuu valitsemaan itse sen, millä tavalla tätä elämäänsä elää. Kotona ja kouluissa saatu kasvatus on tässä kuitenkin tärkeässä roolissa. Lapset ja nuoret omaksuvat helposti vanhempiensa tavat, mistä johtuen vapaa seksi ja monet parisuhteet elämän aikana ovat yleistyneet; oma osansa tässä on myös lainsäädännön muutoksilla, mutta sitä suurempi syy on yleisen mielipiteen muuttuminen.

9.11.2011 21:42

Mooses ja Jeesus nimenomaan paransivat naisen asemaa lainsäädännön avulla, niin kuin olen osoittanut. Avioliittotapoja ja lakeja on ollut viimeistään patriarkoista lähtien. Avioliitolainsäädäntö on toiminut aina yhteiskunnan yhtenä peruspilarina, koska perhe on sen pienimpiä toimivia yksiköitä. Jos avioliittosäädäntö poistettaisiin kokonaan, niin se voisi johtaa entistä useammin parisuhteiden rikkoutumisiin ja perheiden hajoamiseen. Sitäkö tahdot?

Tässä on loppujen lopuksi kyse siitä, kumpaa pidetään parempana vaihtoehtona: sitä että ihmisillä on elämänsä aikana monia parisuhteita vapaan seksin ja seksikokeilujen seurauksena, vai sitä, että seksisuhteiden määrä pyritään pitämään minimissä eli lähellä yhtä. Nykyaikainen seksivalistus ja vapaamielinen lainsäädäntö sekä yleisen mielipiteen muuttuminen johtavat väistämättä ensimmäiseen. Näin siis ainakin muualla paitsi muslimimaissa, joissa seksikokeiluja kartetaan rangaistuksen pelosta.

Kristittyjen ihanne ei ole diktatuuri vaan vapaaehtoinen rakkaus. Sitoutuminen puolisoon avioliiton sitein on osa tätä vapaaehtoista rakkautta.

12.11.2011 14:09

Herodes piti veljensä vaimoa veljen vielä eläessä. Mooseksen lain mukaan kyse oli sukurutsasta.

Korintossa yksi mies piti äitipuoltaan vaimonaan. Sekin oli sukurutsaa.

Näistä kahdesta tapauksesta ei voida muodostaa kieltävää kantaa siihen, onko lupa mennä uudestaan naimisiin tai jatkaa elämäänsä uudessa avioliitossa/ parisuhteessa uskoontulon jälkeen. Nämä kohdat eivät käsittele ainakaan pelkästään tätä aihealuetta vaan sukurutsaisia suhteita.

12.11.2011 14:26

Tehdäänpä ajatusleikki ja unohdetaan Raamatun ohjeet ja maallinen lainsäädäntö. Mietitään vain sitä, millainen sukupuolivalistus ja kasvatus johtaa mihinkin elämäntapaan.

Jos lapsille opetettaisiin, että on hyvä odottaa avioliittoon asti ja harrastaa yhdyntää vain avioliitossa, niin johtaisiko yhä lisääntyviin avioliiton ulkopuolisiin seksikokeiluihin ja moniin parisuhteisiin, vai vähentäisikö se niitä? Kumpi olisi parempi lasten ja yhteiskunnan hyvinvoinnin kannalta (rikkoutuneet parisuhteet, sydänsurut, hajonneet perheet, jne.)?

Jos lapsille opetettaisiin, että on hyvä aloittaa seksuaaliset kokeilut ennen avioliittoa ja valita pari seksikokeilujen kautta ja avioliittoon mentäisiin vasta sen jälkeen kun on ensin harjoiteltu yhdessä elämistä avosuhteessa, niin johtaisiko tämä lisääntyviin seksikokeiluihin ja moniin parisuhteisiin vai yksiavioisuuteen, ja kumpi olisi parempi yksilöiden, perheiden ja yhteiskunnan kannalta?

Nykyään on joka vuosi muutama tai muutama kymmenen nuorta kristittyä, jotka odottavat avioliittoon asti ennen kuin yhtyvät toisiinsa. Kuinka monta ei-uskonnollista paria menee naimisiin, jotka eivät ole harjoittaneet yhdyntää ennen avioliittoa? Ei luultavasti yhtään, mikä todistaa sen, kumpi tapa ja valistus johtaa kumpaankin käytäntöön.

Vai että kantavat nuoret (ja vanhemmatkin) vastuun seksikokeiluistaan ja parisuhteistaan, kun ehkäisyvälineet on keksitty? Ja abortti on tätä vastuun kantamista! Kumpikin tapa estää lapsia syntymästä on vastuun karttamista. Kun harjoitetaan yhdyntää avioliiton ulkopuolella ja huolehditaan ehkäisystä, ei silloin ole tarkoitus kantaa vastuuta kumppanista "hyvinä ja huonoina aikoina" niin kuin avioliitossa. Avosuhteista lähdetään pois, kun kokeilu ei onnistu: sekö

on vastuun kantamista?

Abortti on puolestaan pienen elämän alun riistämistä. Jos lasta tahtovilta vanhemmilta kysyttäisiin, onko oikein riistää heidän lapsensa elämä, joka on saanut alkunsa naisen kohdussa, niin he kauhistuisivat siitä ajatuksesta. Näin eri tavalla suhtaudutaan oman lapsen elämän riistämiseen sen mukaan, millaista vastuuta kannetaan! Aborttia harkitsevat ja sen tekevät ajattelevat vain itseään ja omaa parastaan, eivät lainkaan lapsen parasta. Heidän mielestään lapsella ei ole mitään oikeuksia, kun hän on vielä äitinsä kohdussa ja pieni sikiö. Lapsella on kuitenkin oikeus elämään eikä siitä saa muut päättää, kun on kyse normaaliraskaudesta (äidin terveys ei ole vaarassa).

En pidä muslimien tapoja hyvinä enkä etenkin Jumalan tahdon mukaisina.

14.11.2011 16:23

Lasten saama kasvatusta vaikuttaa heidän tulevaan sukupuolikäytökseen ja parisuhteiden määrään. Samoin ympäristö: yhteisön arvomaailma ja tavat. Valtaosa väestöstä tietyllä alueella käyttäytyy samojen tapojen ja normien mukaan: kylät, kaupunginosat, kaupungit, maakunnat, kansat. Tavat eivät ole pysyviä vaan ne vaihtelevat yhteiskunnallisten virtausten ja "naapureiden" vaikutuksen mukaan. Se, mikä on ollut yleistä ja ihanne sata vuotta sitten, voi olla nykyään harvinaista ja halveksittua niin kuin seksin säästäminen avioliittoon ja pitäminen se avioliiton sisällä.

Kasvatusta ja valistusta sukupuoliasioissa annetaan perheessä, koulussa ja mediassa. Yhteisön arvomaailma ja tavat vievät yksilöitä mukanaan, niin että valtaosa väestöstä käyttäytyy samojen normien mukaan ja samoja tapoja noudattaen. "Seura tekee kaltaiseksi" niin kuin tavataan sanoa. Riippuu hyvin paljon yhteisön arvomaailmasta ja ideologiasta, mitkä tavat yleistyvät yhteisössä ja mitkä jäävät vähemmistöön.

Perhe on kuitenkin yksi tärkeimmistä vaikuttajista tässä asiassa ja samoin lasten aikuisina valitsema ideologinen tai uskonnollinen suuntaus. Uskonnollinen kasvatusta ja kristillinen arvomaailma tuottavat vähemmän ja kestävämpiä parisuhteita per henkilö kuin (lähes) kaiken hyväksyvä liberaali kasvatusta ja sukupuolivalistus, joka johtaa seksikokeiluihin ja moniin irtosuhteisiin ilman todellista sitoutumista kumppaniin.

Todellinen rakkaus on sellaista, että se katsoo toisen parasta eikä vain omaa parastaan. Sen vuoksi todellinen rakkaus sitoutuu toiseen henkilöön ja kunnioittaa häntä sen sijaan että käyttäisi toista omien seksuaalisten halujen tyydyttämiseen ilman lupautta jakaa koko elämä hänen kanssaan. Rakkauteen ja kunnioitukseen kuuluu ihanteena yksiaivisuus; se on parasta ihmisen sielun ja ruumiin terveyden kannalta. Se on parasta yhteisön kannalta, koska rikkoutuneet perheet heikentävät sitä ja lisäävät yhteisön ongelmia.

Seksikokeilut eivät ole vastuun ottamista ja kantamista. Irtosuhteissa ei kanneta mitään vastuuta kumppanista. Kun antaudutaan pitempään parisuhteeseen ilman sitoutumista ja avioliittolupautta, ei sekään ole vastuun ottamista ja kantamista kumppanista. Avosuhteesta lähdetään pois paljon helpommin kuin avioliitosta, jossa on sitouduttu kumppaniin ja perheeseen, ja annettu lupaus pysyä liitossa myös huonoina aikoina, ei vain hyvinä. Tällainen sitoutuminen ja lupaus eli vastuun ottaminen ja kantaminen puuttuu avosuhteista ja sitä edeltävistä seksikokeiluista.

Huomaa, että avosuhteet (avoliitot) alkavat aina seksikokeiluista ja etenevät vähän kerrallaan yhteistä asumismuotoa kohti. Alussa ei oteta mitään vastuuta toisesta, mutta vastuu lisääntyy vähän kerrassaan matkan varrella. Avosuhteessa vastuun ottaminen ei yllä koskaan samalle tasolle kuin avioliitossa, vaikka nykyinen moraalittomuus on johtanut myös avioliiton halpana pitämiseen ja moniin avioeroihin.

14.11.2011 16:26

Tilastojen mukaan avosuhteet johtavat jopa yli kolme kertaa useammin eroon kuin avioliitot (jos pareilla on yhteisiä lapsia, niin silloin noin kaksi kertaa useammin). Eronneiden lapset menevät harvemmin avioon. Eronneiden lapset eroavat myös useammin.

http://www.stat.fi/artikkelit/2007/art_2007-11-07_003.html?s=2

http://www.stat.fi/artikkelit/2007/art_2007-11-07_003.html?s=3

Tilastokeskus, Leena Kartovaara, Avo- vai avioliitto, eroaminen... Perhemallit periytyvät, 2005.

Nämä tilastot kertovat Suomen tilanteesta vuoteen 2005 mennessä. Tilastoihin vaikuttaa tietysti yhteiskunnan lainsäädäntö, uskonto ja tavat. Katolisissa maissa eroja on varmasti suhteessa vähemmän kuin protestanttisissa, koska katoliset eivät hyväksy avioeroja.

Tilastoja ei voida pitää yksin perusteena sille, mikä olisi paras vaihtoehto yksilön ja yhteiskunnan hyvinvoinnin kannalta. Usein pelkkä maalaisjärki ja lapsenmielisyys riittää. Useimmat ja ehkä kaikki tulevasta avioliitosta haaveilevat lapset toivovat elävänsä onnellisena vain yhden rakastamansa puolison kanssa. Tämä asia vääristyy sitten teini-iässä, kun aletaan harjoittaa seksiä ilman sitoutumista ja etsitään "sitä oikeaa" seksikokeilujen avulla. Se johtaa moniin parisuhteisiin, minkä ei pitäisi olla mikään ylpeilyn aihe, kun tulevaa puolisoa ajatellaan ja esitellään häntä muille. Vai kuka iloitsee siitä, että "oma rakas" on maannut ehkä jopa kymmenien "kokelaiden" kanssa ja kaikki tietävät sen?

Avioliiton onnellisuus ei ole suoraan seurausta siitä, millä tavalla avioliittoon on päädytty: seksikokeilujen ja avosuhteen kautta, nykyaikaisen kristittyjen seurustelun kautta, jossa seksi säästetään avioliittoon vai järjestettyjen avioliittojen kautta. Tästä asiasta ei ole luultavasti tehty mitään tilastollisia tutkimuksia, mutta erotilastot kertovat sen, että

avosuhteista erotaan paljon useammin kuin avioliitoista. Seurakuntien sisällä tiedetään myös se, että avioerot ovat harvinaisempia tunnustavien kristittyjen joukossa kuin epäuskoisten joukossa. Avioliiton onnellisuudesta tämä ei vielä kerro mitään, joten on melkoisen harhaanjohtavaa väittää onnettomiksi sellaisia avioliittoja, joissa seksiä on harjoitettu vain yhden puolison kanssa. Maalaisjärjen mukaan sellaisten avioliittojen pitäisi olla onnellisempia kuin muiden, koska eroa ei ole tarvinnut hakea.

Luterilaisten suhtautuminen au-lapsiin ja avoparien "huorittelu" 1900-luvun loppupuolelle asti (ja ehkä vieläkin) on ollut Jumalan tahdon vastaista. Rovasti O. Peltola edustaa uudempaa linjausta, jossa aihetta käsitellään sielunhoidollisesti oikein (artikkeli: "Hän elää avioliitossa"). Joidenkin uskonnollisten ryhmien virheillä ja vääryyksillä ei voida kuitenkaan todistaa sitä, että Jumalan antamat käskyt ja ohjeet pitää seksi avioliiton sisällä ja elää uskollisesti yhden puolison kanssa olisivat huonoja tai huonompia kuin nykyinen seksikokeiluihin ja moniin parisuhteisiin johtava liberaali linja.

18.11.2011 18:41

Minä en puhu tunteista vaan sitoutumisesta ja vastuun ottamisesta. Todellinen rakkaus ei ole vain jokin ailahteleva ja ohimenevä tai miksei myös jatkuva tunne. Todellinen rakkaus on tekoja ja tahtoa: jos rakastat kumppaniasi niin teet kaiken hänen hyvinvointinsa eteen ja sitoudut häneen eliniäksi. Sitähän avioliiton solmiminen on perinteisesti tarkoittanut.

Avosuhteissa ei sitouduta yhtä lujasti kumppaniin vaan jätetään takaportti auki, niin että suhteesta on helppo lähteä pois, kun ongelmia ilmenee. Se ei ole todellista rakkautta vaan vastuun pakenemista. Itse asiassa tunteisiin perustuvat parisuhteet päättyvät eroihin juuri sen vuoksi, että tunteet vaihtelevat. Pelkästään tunteiden varaan rakennetut parisuhteet eivät ole siten sen aidon rakkauden osoittamista, jota rakkaudella Raamatussa tarkoitetaan.

Nykyään avioliittoa ei arvosteta enää samalla tavalla kuin ennen. Se on johtanut lisääntyviin eroihin. Erot ovat silti jopa yli kolme kertaa yleisempiä avosuhteissa kuin avioliitoissa. Tilastot siis tukevat oletusta, jonka mukaan avosuhteissa sitoudutaan keskimäärin paljon löysemmin kumppaniin kuin avioliitoissa. Vaikka parisuhdetta alettaisiin rakentaa avosuhteessa tavalla, jonka olisi tarkoitus johtaa pysyvään kumppanuuteen, johtaa tällainen kokeiluluontoinen ja varauksellinen sitoutuminen useammin eroon kuin antautuminen avioliiton ehdoilla "toisen omaksi".

Kasvatus ja valistus vaikuttavat tietysti lasten tulevaan sukupuolikäyttäytymiseen, mutta viime kädessä jokainen valitsee itse sen, millä tavalla elää. On tosin helpompaa kulkea valtavirran mukana kuin erottautua siitä ja toimia vähemmistön tavoin. Tästä syystä myös monet kristityt ovat valinneet tämän maailman tavan muodostaa parisuhde. Ensin aletaan seurustella, sitten siirrytään seksiin ja lopulta muutetaan yhteen, mutta missään vaiheessa ei anneta eliniän kestäväää lupausa jakaa elämä oman rakkaan kanssa: ei ainakaan samalla tavalla kuin se tehdään avioliittoa solmittaessa.

Sukupuolikasvatuksessa ja valistuksessa voidaan nähdä, mihin se johtaa: mitkä tavat yleistyvät yhteiskunnassa. Nykyinen liberaali linja on johtanut lisääntyviin seksikokeiluihin (ns. seksuaalinen vapautuminen 1960-luvulla), pornon ja perversioiden lisääntymiseen, seksin ylikorostamiseen, irtosuhteisiin, avioliittoihin (kokeiluluontoiisiin yhdessä elämisen muotoihin) ja tietysti lisääntyviin eroihin. Perinteinen pidättyvyyttä, siveyttä ja avioliiton solmimisen kautta puolisoon sitoutumista korostava kasvatus johtaa sen sijaan harvempiin seksikokeiluihin ja pysyvämpiin parisuhteisiin. Jo pelkällä maalaisjärjellä ajateltuna tulisi tällaista kasvatusta pitää parempana kuin liberaalia linjaa - ellei sitten pidä seksikokeiluja ja monia parisuhteita parempana asiana yksilön ja yhteiskunnan kannalta.

20.11.2011 00:58

Inhorealisti kirjoitti:

"Avoerot ovat luonnollisesti yleisempiä kuin avioerot. Koeta ymmärtää, että varsin monille avioliitto on kokeiluvaihe ennen avioliittoa. Mikä siinä on niin vaikeaa ymmärtää?"

Juuri tämänhän minä ymmärränkin. Jos ei kokeiltais yhdessä asumista ennen todellista sitoutumista avioliiton solmimisen kautta, niin eroja tulisi vähemmän. Kun tällainen kokeilu on tehty sukupuolivalistuksessa ja kasvatuksessa ihanteeksi, niin se johtaa tietysti moniin eroihin ja perheiden särkymiseen, jolta usein vältyttäisiin, jos opetettaisiin kokeilujen sijasta pidättymistä ja sitoutumista ennen yhteisen elämän aloittamista.

On siis kyse erilaisesta sukupuolikasvatuksesta ja valistuksesta ja siitä, mihin ne johtavat. Toinen eli nykyinen liberaali kasvatus johtaa moniin parisuhteisiin ja eroihin, toinen johtaa vähempiin parisuhteisiin ja harvemmin eroon. Kumpi on siis parempi valistuksen ja kasvatuksen muoto? Kumpi johtaa parempaan tulokseen?

Tietenkään kaikkien ei tarvitse noudattaa niitä ohjeita, joita heille annetaan, mutta hyvät neuvot ja ohjeet johtavat useammin parempaan lopputulokseen kuin huonot. Siitä tässä on kysymys. Ja niin kuin olen sanonut, tämän asian pitäisi olla selvä ihan maalaisjärjellä ajateltuna. Emme tarvitse edes Raamattua, jotta tämä asia voidaan ymmärtää.

20.11.2011 23:33

Minulla ei ole itse asiaan enää paljon lisättävää. Kaikki merkit viittaavat siihen, että nykyinen liberaali sukupuolivalistus johtaa lisääntyviin seksikokeiluihin ja moniin parisuhteisiin. Sen seurauksena erot yleistyvät, mikä johtaa sydänsuruihin ja perheiden hajoamiseen. Perinteinen siveyttä ja pidättyvyyttä korostava kristillinen kasvatus johtaa sitä vastoin harvempiin ja pysyvämpiin parisuhteisiin sekä eheisiin perheisiin. Vastuu valinnoista ja elämäntavoista on kuitenkin aina yksilön itsensä, ei kasvattajien tai yhteiskunnan, vaikka ne vaikuttavatkin yksilön käytökseen antamalla opetusta,

neuvoja, malleja ja esikuvia.

Kun pohditaan sitä, mikä on parasta yksilön, parisuhteen ja yhteisön kannalta, niin kestävätkin parisuhteet ja ehyet perheet on oikea vastaus. Vanhempien ja yhteisön tulisi sen vuoksi tukea sellaisia kasvatustapojen ja valistusta, jotka johtavat suuremmalla todennäköisyydellä tähän yksilön ja yhteisön hyvinvointia sekä onnellisuutta lisäävään kehitykseen. Siitä syystä kristillinen kasvatustapa tulisi nähdä hyvänä ja terveyttä edistävänä valistuksen muotona, mutta nykyisestä liberaalista kasvatuksesta ja valistuksesta tulisi luopua.

Kun mietitään sitä, mikä on syntiä ja mikä ei ole syntiä, niin vastaus löydetään miettimällä ajatusten, tekojen ja sanojen vaikutusta ihmisten elämään. Jos ajatukset, teot ja sanat aiheuttavat sillä tavalla vahinkoa ihmisille, että ne lisäävät psyykkistä pahoinvointia (sydänsurut, erot, rikkoutuneet perheet) ja vaarantavat ruumiin terveyden (sukupuolitaudit, irtosuhteiden riskit) tai ihmisen elämän (abortit), on kyse pääsääntöisesti synnistä (yhteiskunnan langettamat rangaistukset rikollisille yms. asiat ovat asia erikseen). Jos ajatukset, teot ja sanat parantavat sielun hyvinvointia (sitoutuminen pysyvään parisuhteeseen avioliitossa) ja ruumiin terveyttä (ei sukupuolitauteja, ei irtosuhteiden riskejä), ja ovat kaikilla tavoin hyödyksi yksilöille, parisuhteille ja yhteiskunnalle (vähemmän sydänsuruja, enemmän ehyitä perheitä), on silloin kyse oikeamielisyydestä ja Jumalan tahdon mukaisesta elämästä.

Sanomattakin on selvää, kumpaa sukupuolikasvatuksen ja valistuksen muotoa kristittyjen tulee suosia kotonaan opettaessaan lapsiaan näissä asioissa. Me emme voi kuitenkaan vaikuttaa siihen, millä tavalla yhteiskunnassa ja koulussa näistä asioista opetetaan, koska olemme vähemmistönä yhteiskunnassa. Olisi silti hyvää, että totuudenmukaista tietoa eri kasvatustapojen vaikutuksesta lasten myöhempään elämään ja yksilön sekä yhteiskunnan hyvinvointiin olisi saatavana. Joku näistä asioista lapsia kouluissa opettava terveydenhuollon tai opetustoimen henkilö voi saada hyviä virikkeitä tulevaan opetukseensa näitä lukiessaan.

Jyrkän tuomitseva suhtautuminen omiin lapsiin tai lähimmäisiin näissä asioissa ei tuota hyvää hedelmää eikä ole Jumalan tahdon mukaista. Meidän tulee suhtautua ymmärtäväisesti ja pitkämielisesti niihin, jotka ovat menneet harhaan tällä alueella. Kultainen sääntö on hyvä ohjenuora tässäkin asiassa: meidän tulee kohdella langennutta lähimmäistä samalla tavalla kuin toivoisimme muiden kohtelevan itseämme, jos olisimme samassa tilanteessa. Rikkomukset tulee antaa anteeksi niitä katuville ja ohjata heitä terveellä Jumalan sanalla hänen tahtonsa mukaiseen elämään.

Jumalan käskyjen tarkoitus on oikealla tavalla ymmärrettynä suojella meitä pahalta, synnin aiheuttamilta vahingoilta. Jos ymmärrämme itse sen, että käskyjen pitäminen varjelee meitä pahalta sen sijaan, että ne olisivat vastenmielinen elämä ja vapauttamme rajoittava raskas kuorma, niin voimme opastaa muitakin ajattelemaan asioista samalla tavalla. Jos joku on esimerkiksi kärsinyt seksikokeilujen vuoksi sukupuolitaudeista tai erojen aiheuttamista sydänsuruista, niin hän voi ymmärtää sen, että paras tapa välttyä tulevaisuudessa vastaavista ikävistä kokemuksista on pidättyä kokonaan avioliiton ulkopuolisesta seksistä ja parisuhteista (seksuaalinen kanssakäyminen ja yhteistaloudessa eläminen on tarkoitettu parisuhteessa avioliittoon, ei sen ulkopuolelle).

Jumalan tahtoon ohjaaminen ja opastaminen ei saisi tapahtua rangaistuksilla pelottelemisen kautta. Jos joku yrittää totella Jumalaa rangaistuksen pelosta, niin hän ei pysty ymmärtämään sitä rakkautta, joka Isällä on meitä kohtaan. Isä ei ole antanut meille käskyjä ja ohjeita rangaistuksen pelkoa ylläpitäväksi pelotteeksi vaan hyviksi ja terveellisiksi elämän ohjeiksi, joita noudattamalla varjellumme monilta vahingollisilta synnin seuraamuksilta. Kun ihmiset oppivat suhtautumaan Jumalan käskyihin terveisinä ja hyvinä elämänohjeina sen sijaan että ne olisivat ankaran tuomitsevia, niin se johtaa parhaimmillaan vapaaehtoiseen Jumalan käskyjen pitämiseen ja hänen tahtonsa mukaiseen elämään. Jumalan käskyjä on jopa mahdollista rakastaa juuri sen vuoksi, että ne tarjoavat ihmisille turvan syntiä ja pahuutta vastaan, kun niitä noudatetaan.

Tässä oli kaikki, mitä tahdon tästä asiasta tässä yhteydessä lukijoille kertoa. Jokainen voi tehdä omat johtopäätöksensä siitä, mikä on parasta yksilön, parisuhteen ja yhteisön kannalta, ja toimia omassa elämässään sen vaatimalla tavalla.

Petteri Haipola